

Medeja Lončar
direktorica podjetja **Siemens Slovenija d.o.o.**

Temelj vodenja Medeje Lončar je zaupanje in spodbujanje kulture »miselnosti rasti«, ki omogoča hitro prilagajanje spremembam in odpira nove priložnosti tako za posameznike kot za podjetje.

Obrazložitev Komisije za Nagrade GZS za izjemne gospodarske in podjetniške dosežke:

Medeja Lončar je v svoji 36-letni karieri z uspešnim usmerjanjem strateškega razvoja, prodaje in marketinga ter upravljanjem sprememb v organizacijah izkazala svoje izjemne sposobnosti vodenja in strateškega razmišljanja.

Pod njenim vodstvom je Siemens Slovenija postal sinonim za trajnostno rast, inovativnost in konkurenčnost. Doseženi rezultati so impresivni – povprečna letna rast prihodkov znaša 15,5 %, donosnost kapitala pa kar 70,4 %. Podjetje s 158 tisoč EUR dodane vrednosti na zaposlenega ne le presega konkurenco, temveč postavlja nove standarde v panogi. Vodilno vlogo podjetja pri digitalni preobrazbi industrije in infrastrukture pa potrjuje tudi dejstvo, da slovenski trg služi tudi kot pilotno okolje za implementacijo Siemensovih najnaprednejših tehnoloških rešitev.

Siemensova vizija združevanja realnega in digitalnega sveta se odraža v naprednih projektih, kot sta razvoj industrijskih digitalnih dvojčkov in implementacija trajnostnih rešitev. Uspešni projekti, kot je OT Companion z Elektro Gorenjska, so dokaz Siemensove zavezanosti k napredku v digitalizaciji in kibernetiki varnosti v energetiki. Podjetje pod vodstvom Medeje Lončar

tudi aktivno sodeluje v družbeno odgovornih projektih, kar zrcali njegovo zavezanost vračanju v okolje, v katerem deluje.

Temelj vodenja Medeje Lončar je zaupanje. Podjetje je pod njenim vodstvom med prvimi uvedlo hibridni način dela, ki zaposlenim omogoča ravnovesje med delovnim in zasebnim življenjem. S programi vseživljenjskega učenja, mentorstva in usposabljanja aktivno vlagajo v razvoj zaposlenih in krepijo njihovo strokovnost ter inovativnost. Medeja Lončar spodbuja kulturo »miselnosti rasti«, ki omogoča hitro prilagajanje spremembam in odpira nove priložnosti tako za posameznike kot za podjetje.

Medeja Lončar povezovalno deluje še med znanstveno izobraževalnimi institucijami, interesnimi združenji ter podjetji. Prepoznana je tudi kot močna zagovornica vključenosti in vidnosti žensk v tehnoloških in vodstvenih vlogah, kar prispeva k večji raznolikosti in enakopravnosti v teh sektorjih.

Podatki o poslovanju za leto 2024

Skupni prihodki: 45.609.471 EUR

Dobiček pred obdavčitvijo: 2.876.254 EUR

Število zaposlenih: 63

Dodana vrednost na zaposlenega: 135.579 EUR

Ženska, ki sprejema izzive

Goran Vojnović, foto: Barbara Reya

Odločen NE

»Zdaj bo pa Siemens v Sloveniji propadel,« je Medeja Lončar mimogrede navrgel neki pomembnejši kmalu po tistem, ko je leta 2002 prevzela položaj direktorice podjetja Siemens Slovenija. Bila je ena redkih žensk na vodilnem položaju podjetja v izrazito moškem svetu energetike in infrastrukture. Bila je človek novih časov, ki pa so v naše kraje prihajali s precejšnjo zamudo.

»Mnogi so takrat verjeli, da se nič ne more spremeniti,« se spominja Medeja, ki dobro ve, kako zelo se je spremenilo poslovno okolje v preteklih dveh desetletjih. Ko je začevala, so bili mimobežni, na videz nedolžni seksizmi del njenega vsakdana, saj so bili moški vajeni, da so ženske kvečjemu tajnice ali prevajalke moških besed. Danes se nam zato zdijo zgodbe iz tistih časov enako neverjetne, kot se je takrat mnogim zdelo neverjetno, da bi lahko ženske uspešno vodile največja podjetja.

A Medeja Lončar ni bila le nema priča sprememb, marveč je bila sama sprememba. S svojim delom je namreč vsakodnevno dokazovala da podjetja lahko vodijo ženske, tin tudi to, da jih je možno voditi s spoštljivim odnosom do podrejenih, poslovnih partnerjev in konkurentov. A najpomembnejše je bilo to, pravi Medeja, da ima človek lastno integriteto in da vse, kar počne, počne tako, da se lahko vsako jutro pogleda v ogledalo.

Ni šibkih ljudi, še manj obstajajo šibki spoli, šibka so lahko le človekova prepričanja in šibka je lahko njegova hrbtnica. Medeja Lončar pa je bila od nekdanj trden in pokončen človek. Pritiski so del poklica, in ko se ga odločiš opravljati, sprejmeš, kar prinaša. In ko je prvič vzdržala, je bilo naslednjič lažje. Tudi zato, ker so vsi vedeli, da ima Medeja Lončar svoj prav in da morajo

Nagrada
Gospodarske
zbornice Slovenije

Foto: Tadej Kreft

Polona Wallas, sodelavka
Medeja je izjemno strastna pri svojem delu v Siemensu. Je vključujoča, energična in odločna ženska. Še posebej občudujem njen pristop, ki združuje žensko empatijo in široko razmišljanje. Zelo sem vesela, da delam z njo in jo izjemno cenim.

ta njen prav upoštevati ter se z njo pogovarjati kot z enakovrednim partnerjem. Četudi je ženska. Ali pa prav zato.

Antikoruptivna korporativna kultura ni misija nemogoče

Siemens je podjetje s sto osemindesetletno zgodovino, podjetje, ki ga je Werner von Siemens podobno kot današnje start-upe leta 1847 zagnal v garaži in ki je že leto dni pozneje začelo graditi telegrafsko povezavo med Berlinom in Frankfurtom. Prav tako je Siemens podjetje, ki je pomembno oblikovalo Slovenijo, saj je med drugim zgradilo plavž na Jesenicah, osvetlilo Postojnsko jamo, postavilo ljubljanski tramvaj in ljubljansko Staro elektrarno.

Danes je Siemens vodilno podjetje na svetu, ko gre za digitalizacijo v industriji in pametno infrastrukturo. Kot prvim jim je uspelo ustvariti virtualno proizvodno linijo in na ta način skrajšati čas postavitve tovarn. V času pandemije so bile tudi po zaslugi Siemensovih inovacij tovarne cepiv zgrajene hitreje kot kdajkoli prej.

A leta 2007, po tem, ko je vodenje Siemens Slovenija prevzela Medeja Lončar, je bilo to podjetje, ki se je po velikem koruptivnem škandalu, ki je razkril obsežno mrežo podkupovanj in sistemske korupcije na globalni ravni, znašlo na strateškem razpotju in se je bilo prisiljeno preobraziti od nog do glave. Medeja je prevzela podružnico podjetja, ki je postavilo novo, antikoruptivno korporativno logiko kot vodilo svojega poslovanja v prihodnosti, tako znotraj samega podjetja kot tudi v širšem poslovnem okolju. Podjetje si je močno prizadevalo popraviti svoj ugled in danes pogosto služi kot primer dobre prakse, kako se lahko podjetja uspešno poberejo po večjih škandalih.

»Dokazali smo, da je mogoče, če se le globalno vodstvo za to odloči,« je danes ponosna Medeja, a to še zdaleč ni bilo preprosto. Siemens je namreč deloval v številnih koruptivnih okoljih, kakršno je bilo tudi v Sloveniji. Tudi če uspeš spremeniti sebe,

»Celota je več kot vsota njenih delov.«

Aristotel

Ko sodelujemo, ustvarjamo dodano vrednost in sinergijo. To lahko primerjam z lastno izkušnjo petja v zboru, kjer sem pela sopran – glas, ki ima običajno vodilno melodijo. A pesem je zazvenela v pravi harmoniji šele, ko so se pridružili tudi ostali glasovi. Petje ni le zabava, sprostitvev ali umetniško izražanje, temveč tudi način ohranjanja kulturne dediščine, kadar prepevamo ljudske pesmi.

še ne pomeni, da ti bo uspelo spremeniti svet, pravijo, zato je delovanje skladno z novo usmeritvijo Siemensa predstavljalo velik izziv, ki pa ga je Medeja opravila z odliko in zato v podjetju ostala vse do danes.

Najlepši dokaz tega, kako globoko spoštujejo v Siemensu njeno delo, je ta, da so ji ostali zvesti celo takrat, ko je zbolela za rakom in ni vedela, kako dolga bo njena odsotnost, niti tega, ali se bo kdaj sposobna vrniti na svoje delovno mesto. Takrat je svojim nadrejenim predlagala, naj poiščejo njeno zamenjavo, a so to možnost odločno zavrnil. »Počakali te bomo, kolikor bo potrebno,« so ji rekli in so jo res počakali. In tudi dočakali. Po sedmih mesecih odsotnosti se je Medeja vrnila in nadaljevala svoje delo.

Rojena za velike stvari

Medeja Lončar se je rodila v Celju leta 1965. Že v vrtcu je nastopala, če je le bilo potrebno nastopati, saj je bila že kot majhna deklica dovolj pogumna, samostojna in odločna. Kot bi se že takrat pri njej kazale lastnosti, ki bodo desetletja pozneje iz nje naredile vrhunsko voditeljico in podjetnico. V osnovni šoli je bila redno predsednica razreda in se zavzemala za pravice dijakov, pela je v pevskem zboru, recitirala na šolskih proslavah. Bila je odlična učenka, a ob šoli jo je zanimalo še mnogo drugih stvari, tako da so jo morali starši kmalu omejiti pri njenih popoldanskih aktivnostih. V gimnaziji je štiri leta honorarno pisala črno kroniko za Delo in spotoma ugotovila, da ne želi biti novinarka, ob večerih pa je delala v celjskem gledališču kot biljeterka in združevala prijetno s koristnim, saj si je lahko zastonj ogledala vse predstave, z zasluženim denarjem pa si je privoščila potovanja v tujino, ki takrat še zdaleč niso bila samoumevna, sploh za gimnazijke.

Marsikaj je bilo takrat drugače kot danes in starši so ji lahko zagotavljali le nujne potrebščine, za vse ostalo je morala poskrbeti sama. A Medeji to ni bil problem, saj si je želela predvsem biti svobodna in sama odločati o sebi in svoji usodi. Finančna svoboda pa je bila zanjo velik del te svobode.

»Nekoč sem šla čistiti bloke, da sem lahko plačala depozit za potovanje v tujino,« se tistih časov spominja Medeja. »Danes mladi ne razumejo, da nisi mogel kar na pot, da si moral plačati varščino oziroma depozit, ki si ga šele čez leto dni dobil nazaj. Če si se seveda vrnil domov.«

Tujina je Medeja vselej zanimala in malo je manjkalo, da ni šla študirat francoščine, a je v študiju ekonomije videla več priložnosti, več širine. Ni se želela omejevati, želela si je v življenju početi zelo različne reči in verjela je, da ji bo znanje ekonomije to omogočilo.

A tudi kot študentka ekonomije je ostala zelo aktivna in raznovrstna, pela je v APZ Celje in bila demonstratorica za statistiko na fakulteti, veliko potovala in čez poletja preštopala polovico Evrope. Ves čas študija je delala, a brez izjeme opravljala izpite. Bila je neustrašna, radovedna, odločna, vztrajna in odgovorna. Kot rojena za velike stvari.

Sprejemanje izzivov z odprtimi rokami

Svojo poklicno kariero je Medeja Lončar začela v lokalnem, celjskem okolju. V podjetju Hmezad je bila med drugim zadolžena tudi za francoski trg, nato pa se je iz Žalca preselila v Šentjur, k Alposu, kjer je delovala v zunanji trgovini.

»Od Žalca do Šentjurja je le okoli dvajset kilometrov, a to je bil drug svet, drugačni ljudje, drugačna kultura,« pripoveduje Medeja, ki ve, kako dragocene so bile tiste izkušnje. Včasih se lahko namreč več naučiš v lokalnem okolju kakor v širnem svetu.

»Naša generacija je zamenjala sistem in državo, nismo nikamor šli, a smo doživeli neverjetne spremembe, stali smo v vrsti za toaletni papir, izkusili nore inflacije in zaradi vsega tega smo se naučili fleksibilnosti, ki jo Avstrijci ali Nemci težko pridobijo, naj še tako potujejo po svetu.«

Danes se skoraj neverjetno sliši, da je Medeja Lončar že pri svojih triintridesetih letih postala članica uprave Kovinotehne, zadolžena za maloprodajo. Bili so to zanimivi, nemogoče-je-mogoče časi, časi hitrih sprememb in številnih novosti, časi akcije En dan vse zastoj!. V Kovinotehni so med prvimi uvedli tudi kartico zaupanja. A po prevzemu Kovinotehne s strani Merkurja se je Medeja z družino odločila za selitev v Ljubljano. Vsakodnevne vožnje v Naklo je niso mikale, saj je sin ravnokar krenil v šolo in hotela je imeti več časa zanj. Zaposlila se je pri Si.mobilu, kjer je prevzela prodajo in marketing. Kratek čas

je delala tudi v državni Energetiki in na lastni koži občutila, kako močni so lahko pritiski v državnih podjetjih, zato se je odločila, da vanje nikoli več ne zaide. Podobne zaključke je odnesla tudi iz državne uprave.

»Moja karierna pot je bila zelo organska,« je danes prepričana Medeja. Nikoli ni zares načrtno stremela k

Kaj je odločilno, da je celota več kot vsota njenih delov?

Navedla bom primer iz poslovnega sveta, in sicer pomen zastopanosti spolov. Raziskave kažejo, da so timi, v katerih sodelujejo tako moški kot ženske, bolj kreativni ter da so podjetja z nadpovprečno zastopanostjo žensk v vodstvenih strukturah tudi bolj profitabilna. Ne gre torej le za enakopravnost, temveč tudi za harmonijo v družbi in, v širšem smislu, za večjo blaginjo.

vodstvenim položajem, a je bila vselej zelo radovedna in je velik poudarek namenjala lastnemu razvoju. In zato je vsakokrat odprtih rok sprejela nov izziv, ki ji je prišel naproti. Eden teh je bil tudi Siemens Slovenija, ki ji je prišel naproti povsem po naključju, po zaslugi njenih izkušenj s telekomunikacijami v Si.mobilu, od koder se je Siemens kasneje s področja telekomunikacij že začel počasi umikati.

V Siemensu je Medeja Lončar spisala izjemno zgodbo. Ni ji bilo vedno lahko, a je vztrajala, četudi so se včasih zmrdovali nad tem, da je ženska, včasih pa tudi nad tem, da je Slovenka, saj v zadnjih letih kot direktorica pokriva tudi Hrvaško in Srbijo. A tudi tam so se zgodile spremembe na bolje, za katere je še pred nekaj leti marsikdo verjel, da niso možne.

Ko je govora o spremembah, Medeja prizna, da je od vsega najbolj ponosna na projekt Inženirka leta, katerega pobudnica je bila, in ki je danes uspešen in odmeven tako v Sloveniji kot tudi na Hrvaškem in v Srbiji. Takšni projekti namreč puščajo trajno sled v družbi in jo nepovratno spreminjajo.

Med Ljubljano, Zagrebom in Beogradom

Medeja Lončar zase pravi, da ni še nikdar v življenju delala toliko kot zdaj, ko se bliža šestdesetim. Njen delovni teden je razpet med Ljubljano, Zagrebom in Beogradom, včasih tudi Dunajem, kjer je regionalni center Siemens, in redko kdaj se njen delovni dan zaključi pred osmo uro zvečer. A po skoraj treh desetletjih na vodstvenih položajih Mrazmišlja tudi o upokojitvi in življenju po njem. Tudi poklicnem.

»Ko bom imela pogoje za upokojitev, bi želela zaključiti s korporativno zgodbo,« priznava Medeja, »a bi želela svoje znanje predajati naprej. Morda pa bi celo želela biti del kakega novega projekta.«

Foto: Tadej Kreft

Katja Praznik, prijateljica
Medeja je prijateljica, ki ti v težkih trenutkih ali dilemah pomaga videti širšo sliko. Odlikujejo jo odprtost, širina in izjemna neodvisnost. Njena neposrednost in širokosrčnost v odnosu do ljudi, ne glede na njihov družbeni položaj, sta lastnosti redkih, a resnično uspešnih in uveljavljenih posameznikov.

Zgled pri tem ji je nekdanji sodelavec iz Izraela, ki se je upokojil in začel delati v start-upu. Tam so ga angažirali, ker verjamejo, da jim lahko s tako bogatimi izkušnjami in znanjem še kako pomaga pri razvoju podjetja.

A pri nas na žalost ne razmišljamo prav dosti o tem, kako bi izkoristili bogate izkušnje in znanja ljudi, kakršna je Medeja Lončar, čeprav se tudi naša družba stara in se povprečna življenjska doba daljša, kar pomeni, da je takšnih ljudi vse več. In ne gre le za njihovo znanje in izkušnje, tudi poznanstva in prijateljstva uspešnih podjetnikov, ki so jih spletli v svojih dolgoletnih karierah, so lahko za marsikoga dragocena. Zato bi bilo vključevanje starejših, upokojenih podjetnikov v nove poslovne projekte ali pa v strateške svete na ministrstvih v vsestransko korist. V tretji življenjski dobi ljudem namreč pogosto umanjka smisel, mladi pa težko nadomestijo njihove bogate izkušnje, je prepričana Medeja.

A na srečo je njena upokojitev še daleč, saj s skoraj šestdesetimi leti v svojem poklicu še vedno neizmerno uživa. Zato jo tudi njen mož spodbuja, naj dela še naprej. On jo tudi najbolje pozna in dobro ve, da ji delo daje energijo in voljo do življenja. Prav on je bil tudi eden tistih, ki so Medejo prepričali, da se je po boleznih vrnila nazaj na svoje delovno mesto. In to kljub temu, da so njej in njemu takrat mnogi prijatelji in znanci to odsvetovali. A časa za dolge sprehode v Istri, kjer ima Medeja hišo, bo še veliko. Tako kot bo še veliko časa za branje knjig in obiske gledališča.

Ali pa ga tudi ne bo. Ker kdo ve, morda pa v Medejinem življenju kmalu res napoči čas za start-up. ■

**Nagrada
Gospodarske
zbornice Slovenije**